

РЕШЕНИЕ

№ 24456

гр. София, 17.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **481** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по жалба на “ИЗДАТЕЛСТВО ПОСОКИ” ООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], 1784, [улица], ет.3, чрез адв. К., с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.5, офис 18, моб.тел.: [ЕГН], ел.-адрес: [\[електронна поща\]](#) срещу Решение рег. № 32-369 884 от 28.11.2025г. на директора на ТД Митница – В., с което по подадена от дружеството митническа декларация MRN25BG002002148406R4/18.09.2025г. е определено за доплащане митническо задължение в общ размер 4133,96лв., от които мито в размер на 1161.03лв. и ДДС – 2972,93лв., както и лихва за забава до погасяване на задължението.

Твърди се неправилност на оспорваният акт и извършеното с него тарифно прекласиране на стоката, настъпила в резултат от неизвършване на индивидуална и задълбочена оценка на структурата на стоката като цялостен продукт, съотношението между литературен текст, илюстрации и пъзелния елемент и реалното предназначение и начин на употреба на продукта. В частност:

С подадената митническа декларация дружеството е декларирано за допускане до свободно обращение на детски книги, вкл. детски книжки с твърди корици, илюстрови приказки, детски книги с образователни задачи и детски книги съдържащи пъзелни елементи, интегрирани в страниците. Това са печатни произведения, с текст илюстрации и изразено образователно и литературно предназначение декларирани по ТАРИК [ЕГН]. В тази връзка не е следвало да бъдат преквалифицирани като „играчки“ под код ТАРИК

[ЕГН] следните стоки: „Дядо и ряпа“ 720бр, „Дядовата ръкавичка“ 720бр, „Медената питка“ 720бр, „Трите прасенца“ 648бр, „Къшичка в гората“ 2010бр, „Маша и мечока“ 2010бр. и „Добрият доктор“ 2010бр., тъй като:

Всяка от тези стоки е книжно тяло, с твърди корици, формат 16,5x16,5см съдържащо последователно изложен текст на приказка върху всяка лява страцита, цветни илюстрации свързани с текста и на дясна страница – пъзелен елемент-част от страцита, който при пренареждане възпроизвежда илюстрация съответна на конкретния текст. Пъзелният елемент е неразделна част от страницата, не е самостоятелен артикул, не може да се използва независимо от книжното тяло и служи изключително за визуално подпомагане възприемането на текста и образователния процес. Стоките се издават и продават като книги предназначени за четене, обучение и образователно развитие на деца. В тази връзка и съгласно Правило 1 от общите правила за тълкуване на комбинираната номенклатура, наричаното класиране се извършва въз основа на текста, позициите и обяснителните бележки към тях и само при необходимост се прилагат следващите правила. Глава 49 от КН обхваща печатни произведения, в т.ч. детски книги, албуми и книги с картинки, независимо от използваните в тях визуални, интерактивни или дидактични средства, доколкото те не променят характера на стоката като печатно произведение. Обяснителните бележки към позиция 4903 изрично включват книги за деца, илюстрирани детски книги и книги при които словесното съдържание се възприема чрез съвкупност от текст и изображения, които се допълват. Което е налице и при процесните стоки. И. пъзел е неразделна част от книжното тяло, оформен ато страница от книгата, не може да се отдели и ползва самостоятелно като грачна и няма самостоятелна, функционална или потребителска стойност извън книгата. Той има допълнителен, спомагателен и интерактивен характер за възприемане на литературното съдържание без да изменя естеството на продукта – книга за деца.

Твърди се още, че физическите характеристики на стоките са типични за детски книжки, в т.ч. размер, формат, корици и последователно подредени страници, книжно тяло, които х-ки се различават съществено от конструкцията и функционалността на играчките и пъзелите. Стоките са създадени в рамките на издателска дейност, предназначени за четене, обучение и образование на деца, разпространявани чрез книжарници и издателски канали, а не чрез търговски обекти за играчки.

В тази връзка пъзелният елемент не може да се възприеме за определящ, тъй като той не доминира нито функционално, нито съдържателно. В този смисъл и съгласно Правило 3 б. от общите правила за тълкуване на ТК налага извода, че стоките следва да бъдат класирани по позиция 4903, а не като играчки по позиция 9503. Дори да се приеме, че стоките имат смесен характер то прилагането на Правило 3Б отново води до този извод.

Класифицирането на дадена стока като играчка съгласно глава 95 от КН предполага тя да е предназначена за игра, т.е. свободна, самостоятелна и неструктурирана дейност, при която лисва водещо образователно или литературно съдържание, докато в процесният каус употребата на стоките е структурирана от текста на приказката водещ детето през съдържанието, пъзелният елемент не създава самостоятелна игрова среда, а е логично и тематично подчинен на конкретната среда от разказа и дейността на подреждане на пъзела е дидактична, насочена към разбиране прочетен текст, визуално възпроизвеждане на сцена от приказката и развитие на когнитивни умения, а не към свободна игра.

По аналогичен начин вътрешната и митническа практика като книги се приемат детски книжки с разгъващи се измерни елементи, книги с капачета, прозорчета и подвижни

части, книги с лепенки, маркери и задачи, книги с тактилни повърхности, текстури и различни материали, книги със звукови бутони, като процесните книги не се различават от тях по съществото си.

В този смисъл позоваването на Регламент № 1655/2005г. е неправилно, защото той касае ясно дефиниран тип стока при която пълзелът представлява самостоятелен и доминиращ елемент, определящ основният характер на продукта докато книжният е подчинен и второстепенен.

През м.март 2025г. по фактура от 26.06.2025г. жалбоподателят е получил същите книжки с пълзели, декларираны по код ТАРИК [ЕГН], като митническите органи не са оспорили точността, вида на стоката приложимият код, както и през 2023г.

В заключение се твърди и неправилно приложение на ЗДДС, като съгласно чл.66 ал.2 т.2 от съз. и становище ЦУ на НАП изх. № ЦУ на НАП 2020 да деткси книжки се прилага намалена данъчна ставка, дори когато на гърба на карта с информационно/познавателно съдържание е отпечатан пълзел, той следва да се приеме за допълващ, а не водещ елемент/т.3.4.4. от становището/.

Отвратната страна - директора на ТД Митница – В. изразва становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични с мотивите на оспореният акт, които съдът ще възпроизведе в относимата им част по-долу.

Съдът, намира, че жалбата отговаря на изискванията за форма, съдържание и приложения/ с отстранена нередовност с молба от 17.02.2026г./, същата е допустима като подадена от активно легитимирано лице, в срок, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки.

По съществото на спора, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка съдът съобрази и приема:

Административното производство е образувано в хипотезата на последващ контрол - чл.48 от Регламент № 952/2013 и съобразно чл.84 ал.1 т.1 от ЗМ. С нарочно разпореждане съдът е указал на ответника да представи доказателства – заповед за възлагане извършване последващ контрол, изготвен доклад и спазване процесуалните изисквания по проверката.

С нарочно писмено изявление/виж л.110 от делото/ ответникът заявява, че производството е проведено по реда на чл.84 ал.1 ЗМ след извършена повторна проверка на декларираното във връзка с чл.48 от Регламент № 952/2013, респ. не е издавана нито заповед, нито е изготвян доклад.

На тази база съдът съобрази и приема:

Разпоредбата на чл.48 от Регламент 952/2013 озаглавена „последващ контрол“ ясно гласи, че „За целите на митническия контрол митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно.

Такъв контрол може да се извършва в помещенията на държателя на стоките или на негов представител, както и в помещенията на всяко друго лице, което във връзка със

стопанската си дейност участва пряко или косвено в операциите, или на всяко друго лице, което притежава съответните документи и данни за търговски цели“.

Действително и видно от съображение 5 от преамбюла на регламента, същият цели да създаде унифициран режим относно редица процедури, в т.ч. и тези по упражняване на митнически контрол. Същевременно обаче, националният законодател в Глава 14 Раздел 4ти на ЗМ е разписал ясно процедурата по която следва да се реализира митническият контрол за изпълнение на целите на чл.48 то Регламента. В този смисъл и като не е спазил императивно разписаната процедура, товетника е допуснал съществено процесуално нарушение.

В. напълно излешно е да се разсъждава дали разписаната в националният закон процедура е приложима, алт. дали регламента не изключва прилагането на подобна процедура в т.ч. изискванията за надлежно вълагане за проверката със заповед/чл.84в ал.1 и връчването и на проверяваното лице – ал.5 на нормата, изискването за заключително обсъждане по чл.84к, изготвянето на констативен доклад по чл.84л и връчването му на проверяваното лице съгласно ал.4 на разпоредбата и пр./.

Дори да се приеме, че тази процедура не следва да се прилага, като следствие от регламента, то следва ясно да се посочи, че държавата не може да се позовава и да черпи права от съюзната правна уредба в нарушение и отклонение от която е създадала и поддържа национално законодателство. Именно поради това съдът не счита за необходимо да наализира изискуемо ли е и допустимо ли е по силата на регламента спазването на подобни процедурни изисквания. В. нито един текст от регламента понастоящем не позволява да се приеме, че националната законодателна процедурна рамка е в нарушение на съюзното законодателство. Дори и да е, то това нарушение, вменено в действията на държавата, не позволява същата да черпи права от собственото си противоправно поведение/несинхронизирано и противоречащо на ПЕС законодателство/ в ущърб на частно-правните субекти.

Като продължение и с цел изчерпване същедството на спора в пълнота:

Обжалваният акт е издаден от директор на Териториална дирекция Митница В., към Агенция "Митници", представляващ "митнически орган" по смисъла на член 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на ЕП и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (по-нататък Регламента). Същият спада към митническата администрация на Република България, която отговаря за прилагането на митническото законодателство, както и има качеството на орган, оправомощен съгласно националното законодателство да прилага митническите законодателни разпоредби.

В чл. 19, ал. 1 от ЗМ изрично е предвидено, че решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции, а според ал.7 на същия член, решения, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. Предвид изложеното, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен орган.

Оспореното решение е издадено в съответствие с изискванията за форма и съдържание по чл.59 от АПК.

Във връзка с преценката за съответствие с материалния закон:

Безспорно е по делото, че на 18.09.2025г. с МД MRN25BG002002148406R4 жалбоподателят е декларирал за поставяне под режим „допускане за свободно обращение“

2бр. стоки, 42 колета, бруто тегло 17450,64кг, съдържа на изпакване и произход Китай с обща фактурирана стойност 67633щ.д. с приложени фактура от 23.06.2025г., опаковъчен лист, линейен коносамент, спедиторски коносамент фактури за извършените разходи. Проверката е обективизирана в протоколи за извършена проверка на митническите стоки от 19.09.2025г. и 26.09.2025г. като в ходи и са възникнали съмнения относно коректното класиране на декларираните стоки поради което и са взети мостри от стока 1. Същата е с описание в Е.Д. 18 05 „книги за деца по митническа декларация“, включваща стоки С ТВЪРДИ КОРИЦИ 7803БР., ПРИКАЗКИ ЗА ДЕЗЦА С ПЪЗЕЛ 10848БР., С МНОГО ЗАГАДКИ И интерактивни елементи, книжки изработени от EVA и каширан картон 80200бр., с интерактивни елементи и звуково озвучение/с батерии/ - 8551к-та с деклариран код по ТАРИК [ЕГН].

Основание за претарифиране и начисляване на публично задължение е установено във връзка с мострите от позиции № 8-11 и 14-17 от фактура от 23.06.2025г. представляващи детски книжки с пъзел подходящи за деца от 3 до 7г., от поредица „книжки с пъзели“, сред които Дядо и ряпа“ 720бр., „Дядовата ръкавичка“ 720бр., „Медената питка“ 720бр., „Трите прасенца“ 648бр., „Къшичка в гората“ 2010бр., „Маша и мечока“ 2010бр. и „Добрият доктор“ 2010бр.

В тази връзка и в оспореният акт е прието, че те са с твърди, гланцирани корици с размер 16,5х16,5см, вътрешните страници са от картон покрити с гланцирана хартия с богати цветни илюстрации към приказката и с текст върху всяка страница. Дясната страница е оформена като пъзел, който детето да подреди. Декларираното класиране по позиция 4903 не е прието, тъй като същото обхваща илюстрирани буквари, както и книгите, при които смисълът на ризката се получава от серия отделни картинки, придружени от обикновен надпис или още пояснения за всяка от тях, в т.ч. и тетрадки за лица с илюстрации или др. Когато обаче артикулът представлява главно играчка, той се отнася в глава 95 по КН, а класирането в позиция 4903 е изключено. Ответника е приел, че текстовете и илюстрациите имат второстепенно значение спрямо пъзелите, които придават основния характер на артикулите, като за сходка стока „нижка с пъзели“ е налице и приет Регламент 1655/2005г. Поради това и съгласно правия 1,3б и 6 от Общите правила за тълкуване на КН, както и текста на позиция 9503 от КН класирането е извършено в код по ТАРИК [ЕГН] с приложена ставка на мито към трети страни 4,7% и ДДС – 20%

Съгласно чл.85 пар.1 от Регламент 952/2013 за създаване на митнически кодекс на Съюза размерът на вносните или износните мита се определя въз основа на правилата за изчисляване на митата, приложими към съответните стоки към момента на възникване на митническото задължение по отношение на тези стоки.

По силата на член 12, параграф 1 от Регламент № 2658/87, изменен с Регламент (ЕО) № 254/2000 на Съвета от 31 януари 2000 година, Европейската комисия приема ежегодно регламент, възпроизвеждащ пълния текст на КН и на митническите ставки, в неговата редакция след приемането на мерките от Съвета на Европейския съюз или от Комисията. Регламентът се прилага, считано от 1 януари на следващата година.

За процесната 2025г. комбинираната номенклатура на ЕС е определена съгласно Регламент за изпълнение на ЕК 2024/2522 /виж за улеснение https://publications.europa.eu/resource/cellar/bb24a915-9729-11ef-a130-01aa75ed71a1.0001.03/DOC_1/.

Съгласно чл.1 от регламента Приложение I към Регламент (ЕО) № 2658/87/ КН/ се заменя с текста по приложението на този регламент. Съгласно чл.2 Регламента влиза в

сила и се прилага от 01 януари 2025, задължително, в цялост и във всички ДЧ на ЕС.

Съдът в Л. е имал възможност да подчертае, че регламент, който установява условията за класиране в тарифна позиция или подпозиция, е с конститутивен характер ... (вж. по-специално Решение от 7 юни 2001 г. по дело CBA Computer, [C-479/99, R., стр. I-4391](#), точка 31 и Решение от по дело Metherna, C-403/07, Сборник, стр. I-8921, точка 39

Противно на приетото от ответника обаче и по силата на действащият за 2025г. регламент пъзелите се класифицират по позиция 9503 00 55, докато по позиция 9503 00 69 е предвидено „други“, което описание съотносимо към подпозицията следва да се възприема като други играчки.

Нито в оспорваният акт, нито в придружаващата го преписка обаче ответника не е изложил никаква обосновка защо счита, че стоката следва да се класира като други играчки и с оглед какви специфики и характеристики, напротив – изложил е ясни съображения, че същата представлява играчка пъзел. В този смисъл и като е извършил неправилно прекласифициране ответника е постановил незаконосъобразен акт.

Същевременно и съгласно забележка 6 към Глава 49 - по смисъла на № 4903 като „албуми или книги с картинки за деца“ се считат албумите или книгите за деца, в които основно значение имат илюстрациите, а текстът има само второстепенно значение. В процесната жалба всъщност се твърди точно обратното – водещо образователно и литературно текстово съдържание придружено с илюстрации и пъзел позволяващи възприемането му. В този смисъл въпросът дали правилно е декларирана стоката от жалбоподателя е резонно повдигнат и подлежащ на анализ, но неправилно разрешен.

Извън посочените аргументи съдът намира регламент 1655/2005г. за неприложим, освен като издаден по приложение на вече отменена КН, но и защото същият класифицира „Книжка с пъзели от картон за деца от 16 страници“ с описание на осем страници вляво и седем страници вдясно. Видно от приложените по делото моестри книжките са с 10 страници и имат 5 страници вляво и 5 страници вдясно.

В настоящият казус приложението на този регламент по аналогия е изключено изрично от правило 4 от общите правила за тълкуване на КН съгласно Регламент за изпълнение на ЕК 2024/2522 по силата на който едва при невъзможност стоките да бъдат класирани съобразно горните правила, следва да се извърши класиране в позицията, отнасяща се до артикулите с най-аналогичен характер.

Но, дори и извън това следва ясно да се посочи, че и този регламент/ № 1655/2005г./ е приложен неправилно, доколкото същият ясно гласи в т.4 от Приложението, че „Книжка с пъзели от картон за деца от 16 страници“ и следващите вариации се класират с код 9503 60 90, докато ответника е извършил класиране с код [ЕГН].

Извън дотук установените отговорителни основания, следва да се посочи още:

Съгласно правило 3 „а“ от Общите правила за тълкуване на КН по посоченият, приложим регламент Позицията, която най-специфично описва стоката, трябва да има предимство пред позициите с по-общо значение. Въпреки това, когато всяка от две или повече позиции се отнася само до една част от материалите, съставляващи смесен продукт или сложен артикул или само до една част от артикулите, в случаите на стоки, представени като комплект за продажба на дребно, тези позиции следва да се считат, по отношение на този продукт или този артикул, като еднакво специфични, дори ако една от тях дава по-точно или по-пълно описание

В процесният казус не може да се приеме наличие на еднакво специфични позиции, доколкото при преглед на моестрите съдът установя, че позочена част „пъзел“ в унисон с

твърденията на жалбоподателя няма никакво самостоятелно съществуване, дори поради простата причина, че част от картинката на пъзела е нарисувана върху самата страница на книгата, а не върху частите от пъзела. В този смисъл и при изваждането на частите на пъзела те нямат завършен вид. И оттам – не могат да представляват самостоятелна играчка. Пъзелът е интегриран в корицата и е част от нея. Графичното му изображение при сглобяване – основна цел на пъзела/получаване на завършен образ посредством сглобяване/ е в зависимост от материалният носител – книгата.

Макар и във връзка с друга подпозиция, СЕС е имал възможност да постанови, че „понятието „част“ по смисъла на позиция 8473 от КН предполага наличието на едно цяло, за чието функциониране тя е необходима“ (Решение от 19 октомври 2000 г. по дело Peacock, [C-339/98, R., стр. I-8947](#), точка 21 и Решение по дело Turbon International, посочено по-горе, точка 17).

В процесният казус частите образуващи т.нар. пъзел са свързани ясно, визуално, технически и структурно със страниците на книгата и без нея не биха могли да съществуват. В този смисъл те могат да се схващат само като част от нея, без самостоятелно съществуване.

В тази връзка и при съмнение правило 3б ясно предвижда, че смесените продукти, изделията, съставени от различни материали или съставени от различни компоненти и стоките, представени в комплекти, пригодени за продажба на дребно, чието класиране не може да бъде осъществено чрез прилагането на правило 3 а), се класират съгласно материала или компонента, който им придава основния характер, когато е възможно да се установи това.

В процесният казус ясно установимо е, че основният характер се придава от книгата и приказката представена на съседната страница. В. – пъзелът е възприет като алтернативна форма на илюстрация, която децата да могат сами да съставят при изваждане и нареждане на частите. И то – само на съответната страница и съобразно нейният текст и само по отношение на конкретната приказка.

В донякъде сравнима хипотеза във връзка с анализ на съседната подпозиция впрочем, СЕС с решение от 1 август 2025 г., Дело C-375/24., Keesing Deutschland GmbH срещу Finanzamt für Körperschaften II., ECLI: ECLI:EU:C:2025:624, е имал възможност да постанови, че:

50 Второ, съдържанието на текста на позиция 4902 от КН на френски и английски език по никакъв начин не класират само периодичните издания, съдържащи главно писмени текстове, а още по-малко, че посочената издания, съдържащи главно текст.

51 Напротив, както по същество отбелязва запитващата юрисдикция, използването на израза „в повечето случаи бележка към позиция 4902 от ХС, цитирана на второ място в точка 49 от настоящото решение, води до за съдържащи главно напечатан текст, несъмнено попадат в тази позиция, но че тя обхваща и периодични из

Като в т.59 на цитираният акт, Съдът в Л. приема, че след като характеристиките на тези стоки съответстват на характеристиките на определението в тази позиция, изтъкнатото от германското правителство обстоятелство, че тези стоки не са изрично посочени като

примери в позиции 4901—4910 от КН, нито в обяснителните бележки към ХС, не може да представлява пречка за класирането им в позиция 4902 от КН.

В заключение, следва да се има предвид още:

Според трайната съдебна практика в интерес на правната сигурност и на улесняването на проверките решаващият критерий за тарифното класиране на стоките по правило трябва да се търси в техните обективни характеристики и свойства, определени в текста на позицията от КН, както и на забележките към раздела или главата (вж. по-специално Решение на Съда от 16 септември 2004 г. по дело DFDS, [C-396/02, R., стр. I-8439](#), точка 27, Решение на Съда от по дело Intermodal Transports, [C-495/03, R., стр. I-8151](#), точка 47 и Решение на Съда от по дело RUMA, C-183/06, Сборник, стр. I-1559, точка 27, решения от 10 декември 1975 г., Vandertaelen и Maes, [53/75, EU:C:1975:173](#), т. 9, и от 28 ноември 2024 г., BG T., [C-129/23 и C-567/23, EU:C:2024:995](#), т. 39)

Освен това предназначението на продукта може да бъде обективен критерий за класиране, доколкото това предназначение е вътрешноприсъщо на този продукт, като последното трябва да се прецени в зависимост от обективните характеристики и свойства на продукта (Решение от 27 ноември 2008 г. по дело Metherma, C-403/07, Сборник, стр. I-8921, точка 47)

От своя страна забележките към главите от Общата митническа тарифа, както впрочем и обяснителните бележки към ХС, всъщност представляват важни средства за гарантиране на еднаквото прилагане на тази тарифа и в това си качество са достоверен източник за нейното тълкуване (Решение от 11 декември 2008 г. по дело Kip Eurore и др., C-362/07 и C-363/07, Сборник, стр. I-9489, точка 27)

Също така предназначението на продукта може да бъде обективен критерий за класиране, доколкото това предназначение е вътрешноприсъщо на този продукт, като последното трябва да може да бъде преценено в зависимост от обективните характеристики и свойства на продукта (вж. по-специално Решение от 15 февруари 2007 г. по дело RUMA, C-183/06, Сборник, стр. I-1559 точка 36, както и Решение по дело Medion и Canon Deutschland, C-208/06 и C-209/06, Сборник, стр. I-7963, точка 37).

Ето защо, настоящият състав приема категорично, че наличието на елемент пъзел, интегриран, като част от книгата и зависим визуално е технически а и по естеството си/не може да бъде нареден без книгата и страницата към която е/ съчетан в детска книга не позволява на книгата да се придаде характер на играчка „пъзел“ по смисъла на позиция 95030055 от КН, а още по-малко – друга играчка, каквото е посочил цифрово ответника, макар, че словесно е изписал друго.

С оглед изложеното, процесното решение следва да се отмени. Естествено следствие от отмяната е и отмяната на акта в частта на начисленият данък при внос съобразно пореденото митническо задължение по чл. 56 от ЗДДС.

При този изход от спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на съдебно-деловодни разноски съобразно чл.143 ал.1 АПК. Същата обаче е необоснована като размер. В този смисъл следва да се посочи:

Ответника е направил своевременно възражения е за прекомерност предвид извършените процесуални действия в производството, неговата правна и фактическа сложност, в т.ч. и наличието на много подобни дела разглеждани от съдилищата.

По силата на чл.78 ал.5 ГПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да

присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

Критериите по чл.36 ал.3 ЗАдв. законодателят е дефинирал като

1. фактическата и правна сложност на случая;
2. засегнатия интерес;
3. условията, при които е възложена и предоставена правната защита и съдействието, включително времето за извършването и спешността на извършването им;
4. квалификацията, опита и специализацията на адвоката.

На тази база:

Засегнатият интерес е отречен като автоматичен критерий още с решение от 25 януари, 2024г. по дело C-438/22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД, ECLI:EU:C:2024:71, на СЕС.

Липсва каквато и да била обосновка относно условията при които е възложена и предоставена правната защита и съдействието, в т.ч. времето за извършването и и спешността. Доказателствената тежест е на страна и съдът изрично е поставил въпрос относно начина на ценообразуване и в тази връзка липсват каквито и да било твърдения, обосноваващи претенцията.

Квалификацията, опита и специализацията на адвоката е напълно неприложим критерий. Нормата на чл.4 ал.1 от Закона за защита от дискриминация гласи ясно, че се забранява всяка пряка или непряка дискриминация, основана на ... **образование** ... или на всякакви други признаци, установени в закон... Дискриминация на основата на образование и на друг законов признак обосноваващ потенциално различно третиране на адвокатите е забранена. Практически обаче този критерий това изразява. Затова и същият е неприложим.

А извън това обаче, настоящият състав счита, че няма моралното право да дава оценки за квалификацията и опита на колегите си адвокати, още повече – да признава такава квалификация на едни, за сметка на други, колеги. От една страна - взаимното уважение и етиката го предполага, от друга – липсва законова опора за изпълнение на подобно „задължение“.

Уредбата на отговорността за разноски по чл. 78 ГПК я квалифицира като безвиновна деликтна отговорност за разходите, които насрещната страна е направила при неблагоприятен изход на делото.

Същевременно понасянето на разноски от насрещната страна не може и не бива да се превръща с инструмент за неоснователно обогатяване.

По делото е проведено едно съдебно заседание/повторено при отмяна на ход по същество без никаква реална промяна в обстоятелствата, освен отправяне на недопуснати като неотнормирани доказателствени искания/, не са събирани допълнително доказателства извън наличните по преписката и в този смисъл делото не може да се приеме като такова с фактическа сложност. Конкретното основание за отмяна на акта е било предмет на анализ и произнасяне от страна на ВАС в редица решения. А приложението на съюзното законодателство е пряко следствие от изведените в юриспруденцията на СЕС критерии. В тази връзка е налице съдебна практика предоставяща ориентир относно разрешаване на правния спор, поради което не може да се приеме, че делото разкрива и правна сложност

обосноваваща подобен размер на възнаграждението.

В този смисъл съдът счита, че полза на жалбоподателя следва да се рисъди сумата от 450 евро към която да се добави и заплатената държавна такса в размер на 25,57евро или общо 475,57евро.

Следва да се посочи, че така формираното заключение в частта за разноските, както впрочем подчертава и СЕС, по никакъв начин не рефлектира върху отношенията между доверител и довереник и поетите помежду им договорни ангажменти. От друга страна обаче тяхната договореност се явява непротивопоставима на ответника предвид изложените съображения за липса на фактическа и правна сложност на спора.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл второ от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение рег. № 32-369 884 от 28.11.2025г. на директора на ТД Митница – В..

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на “ИЗДАТЕЛСТВО ПОСОКИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] сумата от 475.57/четиристотит седемдесет и пет евро и петдесет и седем цента/ съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.